Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 25. júna 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uznávanie odborných kvalifikácií – Smernica 2005/36/ES – Pôsobnosť – Článok 3 ods. 1 písm. a) – Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje podmienky prístupu do sektora s rôznymi poplatkami pre lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie – Lekár, ktorý získal kvalifikáciu v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte – Požiadavka dvoch rokov praxe ako ‚*assistant des hôpitaux*' (asistent nemocníc – lekár) vykonávajúci svoju činnosť v tomto zariadení na základe pracovnej zmluvy – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa"

Vo veci C-343/25,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) z 15. mája 2025 a doručený Súdnemu dvoru 16. mája 2025, ktorý súvisí s konaním:

Caisse primaire d'assurance maladie (CPAM) de la Gironde

proti

LX,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory O. Spineanu-Matei, sudcovia S. Rodin a N. Fenger (spravodajca),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– LX, v zastúpení: F. Boucard, avocat,

– francúzska vláda, v zastúpení: B. Dourthe a M. Guiresse, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Armati a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

– Dozorný úrad EZVO, v zastúpení: J. Førde, K. Isaksen a M.-M. Joséphidès, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013 (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 132) (ďalej len „smernica 2005/36“), ako aj článku 49 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi caisse primaire d'assurance maladie (CPAM) de la Gironde (Francúzsko) a LX vo veci žiadosti LX o povolenie vykonávať činnosť špecializovaného lekára ako slobodné povolanie v sektore s rozdielnymi poplatkami, čo by XL umožnilo vyhnúť sa regulovaným tarifám, ktorú pôvodne zamietla CPAM de la Gironde.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnenia 38 smernice 2005/36:

„Ustanovenia tejto smernice neovplyvňujú právomoci členských štátov týkajúce sa organizácie ich vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia a určenia činností, ktoré sa musia podľa tohto systému vykonávať.“

4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Účel“, stanovuje:

„Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členský štát, ktorý na svojom území umožňuje prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania na základe osobitných odborných kvalifikácií (ďalej len ‚hostiteľský členský štát‘), uznáva odborné kvalifikácie získané v jednom alebo viacerých členských štátoch (ďalej len ‚domovský členský štát‘), a ktorý umožňuje osobe s takými odbornými kvalifikáciami vykonávať rovnaké povolanie v tomto štáte, na prístup k tomuto povolaniu a výkon tohto povolania.

V tejto smernici sa stanovujú aj pravidlá týkajúce sa čiastočného prístupu k regulovaným povolaniam a uznávaniu odborných stáží absolvovaných v inom členskom štáte.“

5 Článok 2 uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“, v odseku 1 prvom pododseku stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje voči všetkým štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí si želajú vykonávať regulované povolanie, vrátane tých, ktorí patria k slobodným povolaniam, v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom získali svoje odborné kvalifikácie, či už ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako zamestnanec.“

6 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, v odseku 1 stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

a) ‚regulované povolanie‘: odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým prístup, ktorých výkon alebo jedna z foriem výkonu sú priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení podmienené držbou osobitných odborných kvalifikácií; najmä používanie profesijného titulu obmedzené legislatívnymi, regulačnými alebo správnymi opatreniami na osoby s danou odbornou kvalifikáciou stanovuje spôsob výkonu. …

b) ‚odborná kvalifikácia‘: kvalifikácia potvrdená dokladom o formálnej kvalifikácii, osvedčením o spôsobilosti podľa článku 11 ods. 2 písm. a) bod i) a/alebo odbornou praxou;

c) ‚doklad o formálnej kvalifikácii‘: diplom, vysvedčenie alebo iný doklad, ktorý vydal orgán členského štátu určený v súlade s legislatívnymi, regulačnými alebo správnymi opatreniami tohto členského štátu, a potvrdzujúci úspešné skončenie odbornej prípravy získanej predovšetkým v Spoločenstve. Ak neplatí prvá veta tohto vymedzenia pojmu, doklad o formálnej kvalifikácii podľa odseku 3 sa považuje za doklad o formálnej kvalifikácii;

…

e) ‚regulované vzdelávanie a odborná príprava‘: akákoľvek odborná príprava osobitne zameraná na výkon príslušného povolania, ktoré sa skladá z kurzu alebo kurzov, v prípade potreby doplnených odbornou prípravou alebo skúšobnou alebo odbornou praxou.

…

f) ‚odborná prax‘: skutočné a zákonné vykonávanie príslušného povolania na plný úväzok alebo rovnocenné trvanie čiastočného úväzku v členskom štáte;

…“

7 Článok 4 smernice 2005/36 s názvom „Účinky uznania“ v odseku 1 stanovuje:

„Uznanie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušným osobám získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu, ako je povolanie, pre ktoré sú kvalifikovaní v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako ich štátni príslušníci.“

Francúzske právo

Dohoda z roku 2016

8 Od prijatia národnej dohody z 29. mája 1980, schválenej nariadením z 5. júna 1980, ktorou sa schvaľuje dohoda uzavretá na jednej strane medzi Caisse nationale de l’assurance maladie des travailleurs salariés a zároveň Caisse centrale de secours mutuels agricoles a Caisse nationale d’assurance maladie et maternité des travailleurs non salariés des professions non agricoles a na druhej strane Fédération des médecins de France (JORF č. 131 zo 6. júna 1980, s. 4938), môžu

lekári, na ktorých sa vzťahuje táto dohoda, vykonávať svoju činnosť v dvoch rôznych sektoroch, a to v sektore 1, v ktorom sa zaväzujú uplatňovať regulované sadzby, ktoré sú záväzné, s výnimkou prípadov, keď sú nútení účtovať vyššie poplatky z dôvodu mimoriadnych okolností, a v sektore 2, v ktorom sa môžu od týchto regulovaných sadzieb odchýliť, pričom pacientom sa náklady preplácajú iba na základe dohody o zdravotnej starostlivosti uzatvorenej so zdravotnou poisťovňou. Existuje aj okrajový sektor 3, mimo dohody, v ktorom sú poplatky voľné, avšak pacientom nie sú zo strany sociálneho orgánu hradené.

9 Národná dohoda, ktorá sa vzťahuje na spor vo veci samej, je dohoda uzatvorená 25. augusta 2016 a schválená ministerskou vyhláškou z 20. októbra 2016, ktorou sa schvaľuje národná dohoda upravujúca vzťahy medzi lekármi vykonávajúcimi slobodné povolania a zdravotnou poisťovňou (JORF č. 248 z 23. októbra 2016, znenie č. 10) (ďalej len „dohoda z roku 2016“). Stanovuje okrem iného podmienky, za ktorých je povolené vykonávať slobodné povolanie lekára v sektore 2.

10 Podľa článku 38.1.1 dohody z roku 2016 môžu o povolenie uplatňovať rôzne poplatky v sektore 2 požiadať lekári, ktorí si prvýkrát zriaďujú slobodné povolanie v rámci špecializácie, ktorú chcú vykonávať, a sú držiteľmi najmä kvalifikácie verejného nemocničného pracovníka „*ancien assistant des hôpitaux*“ (bývalý asistent nemocníc – lekár), „bývalého vedúceho univerzitnej kliniky“, „vojenského lekára“ alebo „nemocničného lekára menovaného na dobu neurčitú“.

11 Podľa článku 38.1.2 tejto dohody lekári, ktorí majú kvalifikácie získané v zahraničí v nemocničných zariadeniach nachádzajúcich sa na území, na ktoré sa vzťahuje systém uznávania odborných kvalifikácií Európskej únie zavedený smernicou 2005/36, môžu tiež vstúpiť do sektora s rôznymi poplatkami, okrem iného s výhradou uznania rovnocennosti týchto kvalifikácií, najmä s kvalifikáciou „*ancien assistant des hôpitaux*“. Túto rovnocennosť uznáva CPAM v mieste zriadenia hlavnej ambulancie lekára, a to po získaní stanoviska Národnej rady lekárskych komôr.

Zákon o verejnom zdraví

12 Článok R. 6152-504 code de la santé publique (zákon o verejnom zdraví), v znení účinnom od 12. októbra 2015 na základe dekrétu č. 2015-1260 z 9. októbra 2015 (JORF č. 236 z 11. októbra 2015, znenie č. 12), spresňuje, že všeobecní a špecializovaní „*assistants des hôpitaux*“ (asistenti nemocníc – lekári) vykonávajú na plný alebo čiastočný úväzok funkcie diagnostiky, starostlivosti a prevencie, alebo vykonávajú farmaceutické alebo biologické úkony v rámci zariadenia pod vedením vedúceho centra alebo, ak to nie je možné, pod vedením vedúceho oddelenia, funkčného útvaru alebo akejkoľvek inej vnútornej štruktúry, pod ktorú spadajú.

13 Článok R. 6152-510 tohto zákona, v znení účinnom od 1. apríla 2015 na základe dekrétu č. 2015-320 z 20. marca 2015 (JORF č. 69 z 22. marca 2015, znenie č. 15), stanovuje, že asistenti sa prijímajú do zamestnania na základe písomnej zmluvy uzatvorenej s riaditeľom verejného zdravotníckeho zariadenia.

14 Podľa článku R. 6152-537 uvedeného zákona, v znení účinnom od 28. augusta 2014 do 1. septembra 2020 na základe dekrétu č. 2014-963 z 22. augusta 2014 (JORF č. 197 z 27. augusta 2014, znenie č. 22), uplatniteľného na spor vo veci samej, na účely označenia kvalifikácie „bývalý špecializovaný ‚*assistant des hôpitaux*‘ alebo bývalý všeobecný ‚*assistant des hôpitaux*‘“ je potrebné preukázať dva roky skutočnej funkcie v jednej alebo druhej z týchto funkcií.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 LX, doktorka medicíny, ktorá vo Francúzsku vykonáva činnosť lekára špecialistu ako slobodné povolanie, podala na CPAM de la Gironde žiadosť o povolenie vykonávať činnosť v sektore s rôznymi poplatkami, nazývaným „sektor 2“, ako je opísané v bode 8 tohto rozsudku.

16 Rozhodnutím z 10. októbra 2017, prijatým po stanovisku Conseil national de l’ordre des médecins (Národná rada lekárskych komôr), CPAM de la Gironde zamietla túto žiadosť z dôvodu, že tým, že vykonávala činnosť asistentky v talianskej nemocnici ako slobodné povolanie, LX nepracovala na plný úväzok počas dvoch rokov vo verejných nemocniciach.

17 Rozsudkom z 3. septembra 2019 Tribunal de grande instance de Bordeaux (Súd prvej inštancie Bordeaux, Francúzsko) konštatoval, že XL vykonávala funkcie rovnocenné s funkciami *„assistant des hôpitaux“*, ktoré jej umožnili prístup do sektora s rôznymi poplatkami.

18 Rozsudkom z 31. marca 2022 Cour d’appel de Bordeaux (Odvolací súd Bordeaux, Francúzsko) tento rozsudok potvrdil.

19 Na účely vyhovenia žiadosti LX tento súd uviedol, že štátny príslušník členského štátu, ktorý sa domáha kvalifikácie *„assistant des hôpitaux“*, musí preukázať, že disponuje príslušnou odbornou praxou, teda skutočným a zákonným výkonom príslušného povolania v tomto členskom štáte, bez ohľadu na povahu pracovnoprávneho vzťahu. V tejto súvislosti spresnil, že LX ako asistentka na plný úväzok vykonávala počas viac ako dvoch rokov chirurgické konzultácie a zákroky v talianskom verejnom nemocničnom zariadení pod vedením riaditeľa, za rovnakých podmienok ako asistenti v existujúcom služobnom pomere. Bola prijatá ako samostatne zárobkovo činná osoba na základe „samostatnej zmluvy pre slobodné povolania“ z dôvodu, že v rámci výberového konania nebolo k dispozícii žiadne voľné miesto v dôsledku rozpočtových obmedzení. Cour d’appel de Bordeaux (Odvolací súd Bordeaux) z toho vyvodil, že LX vykonávala svoje funkcie za rovnakých podmienok ako *„assistant des hôpitaux“* vykonávajúci svoju činnosť v nemocničnom zariadení na základe pracovnej zmluvy, a to bez ohľadu na podmienky jeho zmluvy.

20 Dňa 3. júna 2022 CPAM de la Gironde podala proti rozsudku tohto súdu kasačný opravný prostriedok na Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko), ktorý je vnútroštátnym súdom predkladajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania.

21 Na podporu svojho kasačného opravného prostriedku vytýka Cour d’appel de Bordeaux (Odvolací súd Bordeaux), že konštatoval, že LX vykonávala rovnocenné funkcie ako *„assistant des hôpitaux“*, čím jej bol umožnený prístup do sektora s rôznymi poplatkami.

22 Po prvé CPAM de la Gironde spochybňuje uplatniteľnosť smernice 2005/36 na spor vo veci samej. Tvrdí, že z odôvodnenia 38 tejto smernice vyplýva, že pravidlá týkajúce sa prístupu do sektora lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie s rôznymi poplatkami, ktoré sa týkajú stanovovania cien výkonov a ich úhrady zo zdravotného poistenia, nespadajú do jej pôsobnosti.

23 Po druhé tvrdí, že uvedená smernica v každom prípade nestotožňuje výkon slobodného povolania s výkonom zamestnania. Z toho vyvodzuje, že lekár, ktorý vykonával lekársku činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba, sa nemôže dovolávať rovnocennosti s kvalifikáciou, ktorú musí získať lekár vykonávajúci svoju činnosť v nemocničnom zariadení na základe pracovnej zmluvy.

24 Cour de cassation (Kasačný súd) sa v prvom rade pýta, či kvalifikácia „*assistant des hôpitaux*“ zodpovedá formálnej kvalifikácii alebo odbornej praxi v zmysle smernice 2005/36, a to vzhľadom na to, že na jednej strane postup automatického uznávania odborných kvalifikácií stanovený v tejto smernici sa vzťahuje na diplomy lekárov, ktorých zoznam je stanovený v prílohe V k tejto smernici a ktorý nezahŕňa kvalifikáciu „*assistant des hôpitaux*“, a na druhej strane sa ustanovenia kapitoly II uvedenej smernice, týkajúce sa uznávania odbornej praxe, vzťahujú na činnosti uvedené v prílohe IV k tejto smernici, ktorá sa netýka lekárov.

25 Tento súd sa v druhom rade pýta, či odôvodnenie 38 smernice 2005/36 vylučuje akékoľvek jej uplatnenie v rámci sporu v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorý sa týka uplatňovania vnútroštátnej dohody o podmienkach prístupu do sektora na účely výkonu slobodného povolania lekára.

26 V treťom rade a napokon, v prípade, že by sa táto smernica na predmetný spor neuplatnila, uvedený súd sa zaoberá aj otázkou, aké dôsledky by malo mať uplatnenie článku 49 ZFEÚ.

27 V tejto súvislosti uvádza, že z judikatúry Conseil d’État (Štátna rada, Francúzsko) vyplýva na jednej strane, že cieľom ani následkom stanovenia sadzobníka činností zmluvných zdravotníckych pracovníkov zo strany orgánov verejnej moci nie je samo osebe brániť slobode usadiť sa, tak ako je zaručená v článku 49 ZFEÚ, a na druhej strane, že povinnosť dodržiavať uplatniteľné sadzby je odôvodnená cieľom zachovať lekársku prax vykonávanú ako slobodné povolanie, ktorá je dostupná pre všetkých, a zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi kvalitou starostlivosti a jej nákladmi na účely ochrany verejného zdravia.

28 Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa smernica 2005/36… vykladať v tom zmysle, že do jej pôsobnosti patrí vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje podmienky prístupu lekára, ktorý získal kvalifikáciu v nemocničnom zariadení iného členského štátu Európskej únie, do sektora sociálneho zabezpečenia s rôznymi poplatkami?

2. Ak takáto právna úprava nespadá do pôsobnosti smernice 2005/36…, bráni článok 49 [ZFEÚ] tomu, aby táto právna úprava viedla k odopretiu prístupu do sektora sociálneho zabezpečenia s rôznymi poplatkami (sektor 2) lekárovi, ktorý získal kvalifikáciu v nemocničnom zariadení iného členského štátu…, a to z dôvodu, že odborná činnosť tohto lekára v uvedenom nemocničnom zariadení bola vykonávaná ako slobodné povolanie?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

29 Svojou prvou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa smernica 2005/36 má vykladať v tom zmysle, že do jej pôsobnosti patrí úprava členského štátu, ktorá podmieňuje prístup do sektora s rôznymi poplatkami pre lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie, ak títo lekári získali kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, uznaním tejto kvalifikácie za rovnocennú s kvalifikáciou „*assistant des hôpitaux*“ v zmysle tejto právnej úpravy.

30 Smernica 2005/36 sa v súlade s jej článkom 2 ods. 1 uplatňuje voči všetkým štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí si želajú vykonávať regulované povolanie, vrátane tých, ktorí vykonávajú slobodné povolania, v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom získali svoje odborné kvalifikácie, či už ako samostatne zárobkovo činná osoba, alebo ako zamestnanec.

31 Treba pripomenúť, že definícia pojmu „regulované povolanie“ v zmysle tejto smernice je definíciou práva Únie (rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 36 a citovaná judikatúra).

32 V súlade s článkom 3 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice sa pod pojmom „regulované povolanie“ rozumie odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým prístup, ktorých výkon alebo jedna z foriem výkonu sú priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení, podmienené držbou osobitných odborných kvalifikácií.

33 Pojem „osobitná odborná kvalifikácia“ uvedený v tomto ustanovení sa podľa judikatúry Súdneho dvora netýka akejkoľvek kvalifikácie osvedčenej všeobecnou formálnou kvalifikáciou, ale osobitnej formálnej kvalifikácie zameranej na špecifickú prípravu svojich držiteľov na výkon určitého povolania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 38, a z 26. júna 2019, Komisia/Grécko, C-729/17, EU:C:2019:534, bod 87).

34 V prejednávanej veci kvalifikácia „*ancien assistant des hôpitaux*“, ako je uvedená v článku 38.1.1 dohody z roku 2016, umožňuje lekárovi vykonávajúcemu slobodné povolanie, ktorého formálna kvalifikácia je navyše automaticky uznaná podľa relevantných ustanovení kapitoly III smernice 2005/36, týkajúcej sa uznávania na základe koordinácie minimálnych podmienok odborného vzdelávania, vykonávať svoju špecializáciu ako slobodné povolanie v sektore s rôznymi poplatkami, v rámci ktorého sa môže vyhnúť regulovaným sadzbám.

35 V tejto súvislosti treba uviesť, ako je uvedené v bode 10 tohto rozsudku, že výkon takejto špecializácie v rámci sektora s rôznymi poplatkami je prístupný aj držiteľom iných verejných nemocničných kvalifikácií zodpovedajúcich iným odborným skúsenostiam, ako sú najmä skúsenosti „bývalý vedúci kliniky univerzít“, „vojenský lekár“ alebo „lekár nemocníc vymenovaný na dobu neurčitú“. Okrem toho sa nezdá, že by počas obdobia dvoch rokov nemocničnej praxe, ktorá sa vyžaduje na vstup do tohto sektora, lekár absolvoval osobitnú odbornú prípravu, ktorá by ho pripravila na neskoršie pôsobenie v tomto sektore, ani že by mal vykonávať presne definované úlohy v súvislosti s týmto sektorom. Z toho vyplýva, že rozhodujúcim faktorom na získanie kvalifikácie „*ancien assistant des hôpitaux*“ nie je samotná špecializácia, ale skutočnosť, že lekár vykonávajúci slobodné povolanie, vykonával svoju činnosť v nemocničnom zariadení na základe pracovnej zmluvy.

36 Z uvedeného vyplýva, že obdobie nemocničnej praxe, na základe ktorého sa udeľuje kvalifikácia „*ancien assistant des hôpitaux*“, nemá za cieľ konkrétne pripraviť držiteľa tejto kvalifikácie na výkon určitého povolania v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 33 tohto rozsudku, ale umožniť lekárovi prístup k určitému systému odmeňovania (pozri analogicky rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 39).

37 V dôsledku toho, keďže kvalifikácia „*ancien assistant des hôpitaux*“, neposkytuje „osobitnú odbornú kvalifikáciu“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36, výkon špecializácie lekárom v rámci určitého systému zdravotného poistenia nemožno považovať za výkon „regulovaného povolania“ v zmysle tejto smernice (pozri analogicky rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, body 40 a 42).

38 Uvedená smernica preto nie je uplatniteľná na situáciu, o ktorú ide vo veci samej (pozri analogicky rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 42).

39 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 2005/36 sa má vykladať v tom zmysle, že do jej pôsobnosti nepatrí právna úprava členského štátu, ktorá podmieňuje prístup do sektora s rôznymi poplatkami pre lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie, ak títo lekári získali kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, uznaním tejto kvalifikácie za rovnocennú s kvalifikáciou „*assistant des hôpitaux*“ v zmysle tejto právnej úpravy.

O druhej otázke

40 Svojou druhou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 49 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je lekárovi vykonávajúcemu slobodné povolanie, ktorý získal kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, odopretý prístup do sektora s rôznymi poplatkami z dôvodu, že táto činnosť tam bola vykonávaná ako slobodné povolanie.

41 Treba pripomenúť, že orgány členského štátu, ktoré posudzujú žiadosť štátneho príslušníka Únie o povolenie vykonávať povolanie, ku ktorému je prístup podľa vnútroštátnej právnej úpravy podmienený získaním diplomu alebo odbornej kvalifikácie, alebo aj dobami odbornej praxe, sú povinné zohľadniť všetky diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnej kvalifikácii, ako aj relevantnú prax dotknutej osoby, a to porovnaním vedomostí, ktoré potvrdzujú tieto doklady, a tejto praxe na jednej strane s vedomosťami a kvalifikáciami požadovanými vnútroštátnou právnou úpravou na druhej strane (rozsudok z 8. júla 2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, bod 34 a citovaná judikatúra).

42 Keďže táto judikatúra je len vyjadrením zásady obsiahnutej v základných slobodách, ktoré sú zakotvené v Zmluve o FEÚ, vyplývajúcim z judikatúry, táto zásada nemôže byť zbavená časti svojho právneho významu z dôvodu prijatia smerníc týkajúcich sa vzájomného uznávania diplomov (rozsudok z 8. júla 2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, bod 35 a citovaná judikatúra).

43 Z článku 53 ods. 1 ZFEÚ totiž vyplýva, že cieľom týchto smerníc je uľahčiť vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov tým, že sa stanovia spoločné pravidlá a podmienky, ktoré budú viesť, ak to bude možné, k automatickému uznávaniu uvedených diplomov, osvedčení a iných dokladov. Naproti tomu nemajú za cieľ a nemôžu svojím účinkom sťažiť uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov, na ktoré sa tieto smernice nevzťahujú (rozsudok z 8. júla 2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, bod 36 a citovaná judikatúra).

44 Tieto úvahy sa uplatňujú najmä na smernicu 2005/36, ktorá bola prijatá predovšetkým na základe článku 47 ods. 1 ES (teraz článok 53 ods. 1 ZFEÚ) (rozsudok z 8. júla 2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, bod 37).

45 V prejednávanej veci, v situácii, o akú ide vo veci samej, ktorá, ako vyplýva z odpovede na prvú otázku uvedenú v bode 39 tohto rozsudku, nepatrí do pôsobnosti smernice 2005/36, musí dotknutý hostiteľský členský štát spĺňať svoje povinnosti v oblasti vzájomného uznávania odborných kvalifikácií, ako sú pripomenuté v bode 41 tohto rozsudku, ktoré sa uplatňujú na

situácie, na ktoré sa vzťahuje najmä článok 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, bod 38 a citovanú judikatúru).

46 Vnútroštátne podmienky pre kvalifikácie však môžu mať za následok, hoci aj uplatňované bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, zabránenie štátnym príslušníkom iných členských štátov Únie vo výkone ich práva usadiť sa zaručeného článkom 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. mája 1991, Vlassopoulou, C-340/89, EU:C:1991:193, bod 15).

47 V tejto súvislosti, ako zdôrazňuje Európska komisia vo svojich písomných pripomienkach, podmienenie uznania rovnocennosti nemocničnej praxe vykonanej v členskom štáte pôvodu s praxou vedúcou k získaniu kvalifikácie „*ancien assistant des hôpitaux*“, ktorá umožňuje prístup do sektora s rôznymi poplatkami, tým, že lekár bol viazaný pracovnou zmluvou s nemocničným zariadením, v ktorom vykonával svoju činnosť, môže brániť prístupu do tohto sektora lekárom, ktorí takéto zmluvy neuzavreli. Vnútroštátna právna úprava, ktorá takúto podmienenosť stanovuje, môže mať teda dopad najmä na lekárov vykonávajúcich svoju činnosť v inom členskom štáte.

48 Podľa ustálenej judikatúry možno obmedzenia slobody usadiť sa, ktoré sa uplatňujú bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu pod podmienkou, že sú spôsobilé zaručiť uskutočnenie sledovaného cieľa a nejdú nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné (rozsudok z 21. septembra 2017, Malta Dental Technologists Association a Reynaud, C-125/16, EU:C:2017:707, bod 56, ako aj citovaná judikatúra).

49 V prejednávanej veci treba uviesť, že francúzska vláda sa odvolávala na naliehavé dôvody týkajúce sa ochrany verejného zdravia ako na dôvody, ktoré môžu odôvodniť obmedzenie, o ktoré ide vo veci samej.

50 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ochrana verejného zdravia predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť obmedzenie slobody usadiť sa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2017, Malta Dental Technologists Association a Reynaud, C-125/16, EU:C:2017:707, bod 58).

51 Aj za predpokladu, že by obmedzenie, o ktoré ide vo veci samej, bolo odôvodnené takýmto naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, požiadavka systematického uzatvárania pracovnej zmluvy na účel toho, aby sa daná osoba považovala za „*ancien assistant des hôpitaux*“, sa nezdá byť ani nevyhnutná, ani primeraná sledovanému cieľu.

52 Nemožno totiž *a priori* vylúčiť, že lekár, ktorý nebol viazaný pracovnou zmluvou s nemocničným zariadením iného členského štátu, v ktorom získal svoju prax, má podobnú alebo rovnocennú odbornú prax a v podstate poskytuje záruky rovnakej povahy, aké ponúka „*ancien assistant des hôpitaux*“ vo Francúzsku, vzhľadom na naliehavé požiadavky, akými sú požiadavky spojené s ochranou verejného zdravia, ktoré môžu odôvodniť sporné obmedzenie slobody usadiť sa (pozri analogicky rozsudok zo 17. decembra 2020, Onofrei, C-218/19, EU:C:2020:1034, bod 35).

53 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v rámci porovnávacieho preskúmania uvedeného v bode 41 tohto rozsudku možno zohľadniť len objektívne rozdiely. Ak sa zistí rovnocennosť, členský štát je povinný uznať, že zahraničný diplom, alebo dokonca prax získaná v zahraničí, spĺňa podmienky požadované na výkon dotknutého povolania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, body 54 až 57).

54 V prejednávanej veci francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach uviedla, že kvalifikácia zmluvy medzi lekárom a nemocničným zariadením, v ktorom vykonával slobodné povolanie, sama osebe nepredstavuje priame hodnotiace kritérium, avšak naďalej zostáva relevantná v rámci porovnania skutočných podmienok výkonu odbornej činnosti dotknutej osoby.

55 Ako však vyplýva z bodu 19 tohto rozsudku, Cour d'appel de Bordeaux (Odvolací súd Bordeaux) sa domnieval, že LX vykonávala činnosť za rovnocenných podmienok ako „*assistant des hôpitaux*“, ktorý bol viazaný pracovnou zmluvou.

56 Na druhú otázku treba preto odpovedať tak, že článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je lekárovi vykonávajúcemu slobodné povolanie, ktorý získal kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, odopretý prístup do sektora s rôznymi poplatkami z dôvodu, že táto činnosť tam bola vykonávaná ako slobodné povolanie, ak tento lekár vykonával uvedenú činnosť za podmienok rovnocenných s podmienkami uplatniteľnými pre „*assistants des hôpitaux*“ vykonávajúcich svoju činnosť v prvom členskom štáte na základe pracovnej zmluvy.

O trovách

57 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, sa má vykladať v tom zmysle, že do jej pôsobnosti nepatrí právna úprava členského štátu, ktorá podmieňuje prístup do sektora s rôznymi poplatkami pre lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie, ak títo lekári získali kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, uznaním tejto kvalifikácie za rovnocennú s kvalifikáciou „*assistant des hôpitaux*“ (asistent nemocníc – lekár) v zmysle tejto právnej úpravy.**

2. **Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je lekárovi vykonávajúcemu slobodné povolanie, ktorý získal kvalifikáciu na základe výkonu činnosti asistenta v nemocničnom zariadení nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, odopretý prístup do sektora s rôznymi poplatkami z dôvodu, že táto činnosť tam bola vykonávaná ako slobodné povolanie, ak tento lekár vykonával uvedenú**

činnosť za podmienok rovnocenných s podmienkami uplatniteľnými pre *„assistants des hôpitaux“* (asistenti nemocníc – lekári) vykonávajúcich svoju činnosť v prvom členskom štáte na základe pracovnej zmluvy.

Podpisy